

ACCIO

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA. 29 D'ABRIL DE 1933

NÚM. 626

Comentari

Lligant el succeït en la sessió de la setmana passada amb la d'aquesta obtindriem un paquet mal engiponat, amb esgarrips suficients per lliurar a la superfície gasos desagradables que denuncien el contingut, per bé que no d'una manera certa. El contingut hom creu que es la incapacitat, la inconsciència, la lleugeresa i els compromisos de cleda. I com és natural, és aquesta una situació excessivament violenta que només poden aguantar els *jemanfutistes*, i perdoneu l'expressió. La gent encarinyada amb la lògica i amb llurs ideals amb un xic d'amor propi, no és amiga de fer d'ocell de paper si no són, com hem mentat més amunt, inconscients.

Sempre hem vist que ells pallassos, per virtuosos de l'art que sien i per celebritat que conquereixin, si fan el pallasso és perquè en treuen un profit material; els que ho fan de baldes, o són molt rics o molt dolents.

Hem retret aquest exemple amb el sol intent de remarcar la materialitat de les coses i no amb l'ànim d'ofendre a ningú.

De pas, ens plau fer constar que en censurar tant durament com vulgueu els que defenten el govern del poble, ho fem amb el gros sentiment de veure com el prestigi d'un home que havia estat molt ben estimat s'hagi desfet com un bolado en entestar en voler-se mantenir en una situació desairada concebible només en el cas de voler defensar concepcions interessades d'altri — ens referim a les responsabilitats de la dictadura — o en el repetit cas de la inconsciència en la qual per més voltes que hi donem no sabem avenir-nos a creure-hi.

Pel que respecte als demés, ens dol com a catalanistes republicans, per quant comprometen l'ideal; puix que és molt dolorós que no perteneixent al nostre partit, d'on fou expulsada l'entitat que representen, el gros de la gent no estant ben assabentada, ens mortifiqui les orelles amb la cançó del «que feu els de l'Esquerra».

Nosaltres comprendriem que es mantingues sin en el seu lloc pesi a llurs errors, si tenien una majoria que els recolzés dignament, però uns senyors que no compten amb ningú en cap dels casos i han fracassat amb el que serví de

bandera per a la campanya electoral, que sovint s'els fa retrets (que després s'enfumen, si voleu, però de forma molt difícil de convencer) en lloc d'ajudar-los, que si es mantenen en el lloc és perquè als altres els va millor manar sense responsabilitat, qui és capaç d'entendre-ho mirant-ho sempre pel caire de la bona fe?

Costa molt poc posar-se una etiqueta i llançar-se a la palestra. I els demés que s'aguantin per a no perjudicar els ideals que defensen. Que dolorós és trobar-se en aquests cassos. Però, és així i austeritat republicana exigeix que així és façi. Més ens agradaria combatre als adversaris verídics i els que no sabem si són o no dignes de nosaltres però ens hem d'entretenir amb aquestes coses que tant ens fiblen l'ànima.

Mireu també que passa en la política general espanyola. Uns partits que es diuen republicans van de bracet amb els antirepublicans per fer caure un govern d'esquerra, puntal de la República. Republicans que sumen llur veu amb monarquics i gent de dreta perquè Azaña s'en vagi. Que n'és de trist això! No volen entendre que la República és per a tots els republicans i no pels que només sen diuen.

Catalans, cal que estiguem alerta i l'ofensiva contra el govern Azaña es també contra Catalunya. Pensem què seria de la nostra autonomia amb un govern Lerrou a Maura, amb els que tant han combatut l'Estatut migraç que ens va donar. Potser sigui ocasió, per bé que en escriure aquestes ratlles tenim el convencimen de què tenim govern Azaña per temps, potser sigui ocasió, deiem, de pensar en la possible necessitat d'un front únic de republicans catalanistes apartant, naturalment, la gent dubtosa.

Meditem-ho, catalans de naixement i d'adopció, que a tots interessa la llibertat de Catalunya, baluart de la República. Que reflexionin també els republicans que no són catalanistes però que són bons republicans. Cal salvar la República i Catalunya de llurs enemics.

Academia COTS

CARME, 52

COMERÇ - BANCA - BORSA - IDIOMES

Cursos de català :: Ensenyança individual i intuïtiva